

кый-тъ бѣжанецъ, ако и да видѣ двамата си неприатели паднѣли, но толкозь бѣше ся уплашилъ отъ грѣмнуваніето, щото стоеше не движимъ, и подплашенный му видъ показваше че му ся иска повече да побѣгне нежели да приближи къмъ мене. Азъ му направихъ хыляды пріятелскы знакове, и най-послѣ слѣдъ много двоеніе и сумнѣніе, дързвѣ да дойде, като коленичаше на всякы десеть раскраща въ знакъ на признателность. Като дойде до мене, паднѣ на краката ми, цѣлунѣ земжѣ, послѣ като зе единъ отъ краката ми тури го на главжѣ си, като искаше съ това; споредъ идеитѣ си, да ми отдаде като робъ почитаніето си, и да ся закълне на вѣрность. Дигяхъго и го милвахъ, за да го насърдчж; но битвата не бѣше ся още свършила, понеже пьрвийтъ отъ дивацйтѣ не бѣше убитъ но само смаянъ отъ ударьтъ ѣ паднѣлъ. Посочихъ го на роба си който произнесе нѣколко рѣчи, които не разбрахъ наистинѣ, но пріятно ми станѣ като гы чухъ, понеже бѣше пръвъ чловѣческый гласъ който слѣдъ двадесеть и петъ години чуввахъ ушитѣ ми. Съ маханія на рѣцѣтъ си поиска ми сабжѣ, кождо като зе съ единъ само ударь отсѣче главжѣ на неприателя си.